

De domme pech die letselschade heet

MAASTRICHT
DOOR JAN SALDEN

Raoul van Dort vergelijkt het een beetje met een ziekenhuis. Als je met een gebroken been de EHBO binnenkomt, ga je ook niet uitgebreid op zoek naar welke arts je het best kan behandelen. Het enige dat je wil, is geholpen worden. Bij slachtoffers van letselschade gaat het vaak niet anders. Overvallen door de nieuw ontstane situatie, nemen mensen vaak de eerste de beste advocaat of specialist in de arm die ze tegenkomen.

Dat dat niet altijd de beste keuze is, blijkt pas achteraf. De belangenbehartiger neemt amper tijd om zijn cliënt te begeleiden, zo toonde een onderzoek van de Stichting Ombudsman aan, en spreekt voor slachtoffers onbegrijpelijke taal. Hetgeen leidt tot grote frustratie bij het slachtoffer en zijn naaste omgeving.

Juist de begeleiding van een belangenbehartiger is in de periode na het ontstaan van de schade onontbeerlijk, meent Van Dort. Mensen weten vaak niet wat ze meemaken, is zijn ervaring. Het leven van een slachtoffer staat van het ene op het andere moment op zijn kop door een verkeersongeluk, een fout bij een medische ingreep of een bedrijfsongeval. Van Dort: „Er gaat vaak wat tijd overheen voordat mensen doordrongen zijn van wat hen is overkomen. Voordat slachtoffers in de gaten hebben dat bepaalde zaken die ze tot het mo-

Voor slachtoffers is letselschade vaak moeilijke materie. Raoul van Dort ondervindt het in zijn letselschadepraktijk dagelijks aan den lijve. En dus schreef hij er een boek over. In begrijpelijke taal.

ment van het ongeluk altijd konden, nu opeens niet meer mogelijk zijn. Dat ze nooit meer kunnen voetballen en misschien wel voor altijd arbeidsongeschikt raken.”

Het is mede daarom dat de Maastrichtenaar *Het verhaal van letselschade* heeft geschreven. Naar eigen zeggen het eerste begrijpelijke boek over dit onderwerp. Van Dort: „De belangrijkste drijfveer om het boek te schrijven was om mensen die met letselschade te maken krijgen, in te leiden in het onderwerp. Hen duidelijk te maken waar ze op kunnen rekenen, zonder meteen al te hoge verwachtingen te wekken.” Het boek belooft de lezer dan ook geen gouden bergen aan schadevergoeding. „Iedere zaak moet op zijn meritis worden beoordeeld. Mensen vragen me vaak bij het eerste gesprek: 'Hoeveel denkt u dat er in zit?'. Dan zeg ik dat ik dat nog niet in kan schatten. Het noemen van welk bedrag dan ook kan op zo'n moment scheidt slechts verwachtingen die achteraf misschien niet uitkomen. Niets persoonlijkers dan letselschade. Nooit meer kunnen piano spelen is voor de één slechts een bijkomstigheid en voor de ander een klein drama.”

Van Dort zegt zelf veel te inves-

teren in een vertrouwensband met zijn cliënten. Hij heeft dan ook het wrange voordeel dat hij zelf de gevolgen van letselschade aan den lijve heeft ondervonden. In 1981 werd hij het slachtoffer van een uit de hand gelopen ontgroening op de Koninklijke Militaire Academie in Breda. Van Dort hield er blijvend knieletsel aan over: hij heeft nu een stijf been. De ervaringen van toen bezorgen hem een voorsprong in zijn werk nu. „Je moet niet onderschatten hoe emotioneel blijvend letsel kan zijn. Sommige slachtoffers komen er nooit overheen. Ik kom wel eens situaties tegen waarin mensen er zelfs na jaren niet aan toe zijn om er een streep onder te trekken. Dan zeg ik dat ze moeten wachten met het regelen van hun zaak tot ze er een goed gevoel bij hebben. Ook al duurt het nog drie jaar. Ik zal niemand opjagen.” Volgens Van Dort schieten advocaten en belangenbehartigers vaak nog tekort in de begeleiding van hun cliënten. De conclusies van de Stichting De Ombudsman verbazen hem dan ook niet. Met de professionalisering die de branche de afgelopen jaren doormaakte, groeide immers ook de kennisloof tussen beroepsgroep en cliënt. Slachtoffers kunnen

daardoor op steeds minder uitleg rekenen, de uitleg die ze krijgen klinkt hen als abracadabra in de oren en vragen om meer duidelijkheid durven de meeste mensen niet.

Het verhaal van letselschade biedt slachtoffers de houvast die ze zoeken in, zoals Van Dort het zelf noemt, de juridische jungle die ze op hun pad naar schadevergoeding en erkenning tegenkomen. Het boek beschrijft onder andere wanneer recht ontstaat op schadevergoeding, maakt hen wegwijs in het sociale stelsel in Nederland, legt uit welke partijen in het letselschadeveld betrokken zijn en licht toe hoe een schadevergoeding wordt berekend.

Toch kan geld de geleden schade nooit vergoeden, zegt Van Dort. Veel slachtoffers van letselschade tonen zich verbiterd. „Vooral wanneer de veroorzaker van een ongeluk niets meer van zich laat horen. Artsen zijn daar erg bedreven in. Die schieten meteen in de houding. Nee, het was niet hun schuld, maar een complicatie. Als blijkt dat er wel degelijk een misser is gemaakt, is de toon al vaak gezet. Ik ben er van overtuigd dat openhartigheid tot minder claims zou leiden. Fouten maken is immers menselijk. En letsel ontstaat helaas ook door domme pech. Het klinkt misschien cru uit mijn mond, maar ook dat komt voor in een mensenleven.”

Het verhaal van letselschade (ISBN 9077671021) is verkrijgbaar in de boekhandel. Prijs: 14, 50 euro. Voor meer informatie: uitgeverij Pica.